

Roman Podhradský (OZ Podpoľanie nad zlato) na protestnom zhromaždení 5.4.2012

Stojíme pred sídlom firmy, lepšie povedané firmičky, o ktorej sme dlhý čas ani nechyrovali. Po presiaknutí informácii v roku 2011 a našej prvých krokoch sa táto firmička stavia do pozície nášho záchrancu a dobrodinca. Dokonca nám teraz ponúkajú možnosť dostať sa u nich v kancelárii na internet!!! Neuveriteľné ...

Dnes, keď už dávno máme slobodný prístup k internetu, veľmi dobre vieme, čo sa tu pečuje. Akokoľvek sa snažia, my vieme, že ani sami neveria tomu, čo nám nahovárajú.

Vážená firmička Emed! Nepotrebujeme vaše múdre rady, služby, pomoc, váš tzv. rozvoj regiónu. Nepotrebujeme vašich pár pracovných miest. Nepotrebujeme vašich pár zlatiek na zalepenie očí.

NIE ZA TAKÚTO CENU!!!

Tou cenou je naše životné prostredie, naše domovy, naša príroda, naše Podpoľanie, naše deti!!!

Teší nás, že obyvatelia Podpoľania veľmi rýchlo prišli na to, čo je v hre. Vyjadrenia občanov, samospráv, občianskeho združenia, počet podpisov na petícii hovorí jasnou rečou. Nechceme tu nič podobné, ani žiadny dobývací priestor!

Smutné však je, že by sme sa tým nemuseli vôbec zaoberať, obetovať tomu kus energie, svojho voľného času a o veľa času ukrátiť svoje rodiny. Dnes sme tu vôbec nemuseli byť. KEBY štátne úrady a inštitúcie pracovali tak, ako majú. V prospech občanov tohto štátu ! Tých občanov, z daní ktorých sú platení. Nie podľa želania takýchto spoločností.

Najdôležitejší sme tu my, obyvatelia. Tomu musí byť podriadené všetko. Malý príklad :

Včera sme na Krajskom súde v Banskej Bystrici mali súd o naše účastníctvo v procese o určenie dobývacieho priestoru. Pretože banský úrad nás z neho protiprávne vylúčil. V súdnom spore sme vyhrali! Toto víťazstvo občianskeho združenia Podpoľanie nad zlato je síce malé, ale dôležité.

Samotné účastníctvo ešte zďaleka neznamená zastavenie tohto šíalenstva, znamená len výrazné zlepšenie pozície občianskeho združenia Podpoľanie nad zlato, teda občanov.

Rozsudok Krajského súdu je jasným dôkazom, že občania Slovenskej republiky sú chránení legislatívou Európskej únie a medzinárodnými dohovormi, ktorých je Slovenská republika signatárom. Rovnako ako občania Kremnice a Jahodnej pri Košiciach, aj občania Detvy, Dúbrav, Očovej, Vigľaša, Hriňovej majú nárok domáhať sa ochrany životného prostredia, v ktorom žijú. Nepotvrдили sa obavy niektorých ľudí, že na Slovensku sa firme stačí „dohodnúť“ s niekoľkými štátnymi úradníkmi.

Celý proces je stále len na začiatku. Toto je len prvý súdny spor a je celkom možné, že nebude posledný. Dôležité je, aby sme ako občania v obhajovaní svojich práv vytrvali.

Zlato na Bielom vrchu patrí Slovenskej republike, teda nám všetkým, ale len dovtedy, kým je v zemi. Od chvíle keď sa začne ťažiť, bude patriť ťažobnej spoločnosti. Nenecháme ho radšej na Bielom vrchu v prírodnom trezore? Nik ho odtiaľ neukradne a ani nezhnije.

Dnes už som presvedčený, že má zmysel hlásiť sa k svojim základným občiansky právam a jedno z nich je právo na to, akým spôsobom naložíme s naším vlastným územím!!!

Dovolím si zopakovať to, čo skandovali ľudia počas pochodu. My sme tu doma!
Ďakujem.